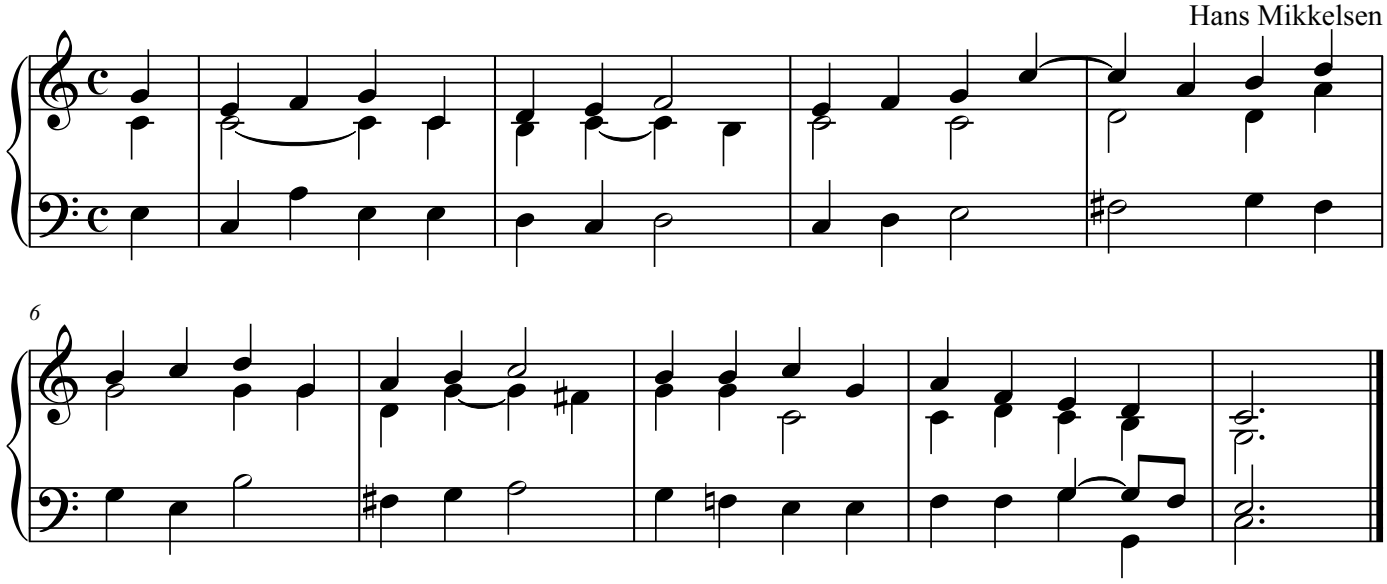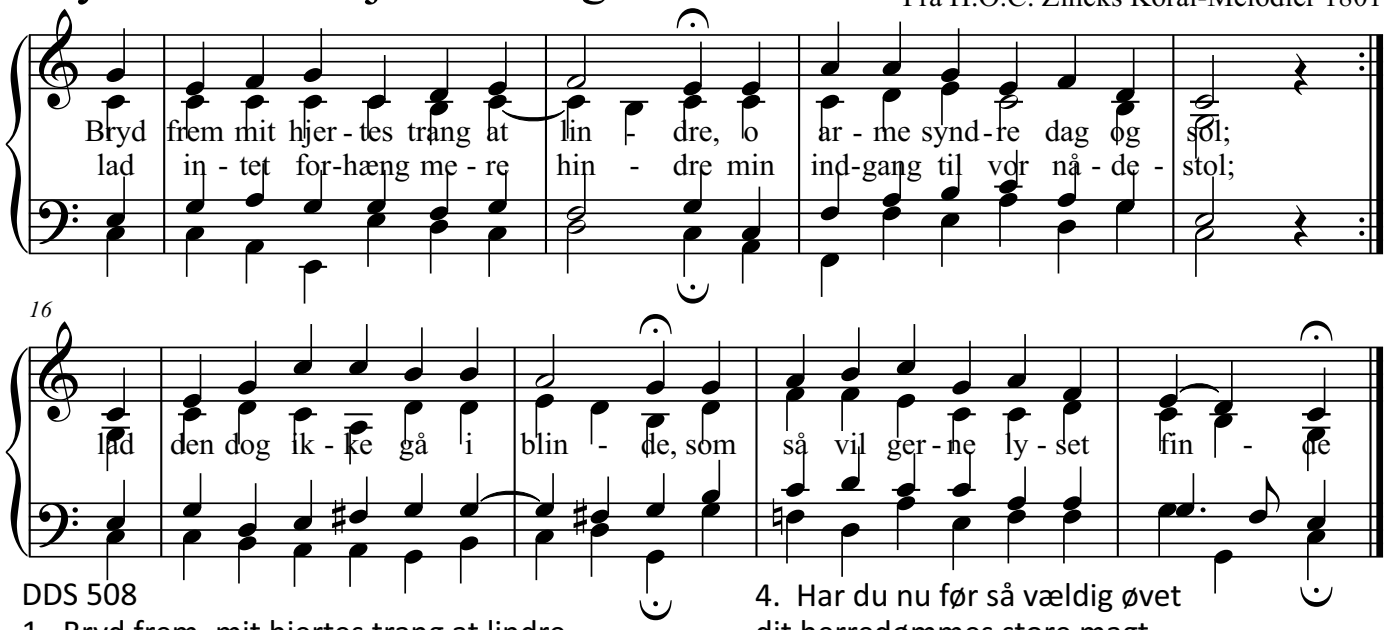Bryd frem mit hjertes trang at lindre DDK 031

Hans Mikkelsen

Bryd frem mit hjertes trang at lindre

Fra H.O.C. Zincks Koral-Melodier 1801

DDS 508

1. Bryd frem, mit hjertes trang at lindre,
o arme syndres dag og sol;
lad intet forhæng mere hindre
min indgang til vor nåde-stol;
lad den dog ikke gå i blinde,
som vil så gerne lyset finde!

2. Du ene var og er og bliver
den arme verdens rige trøst,
det vidnesbyrd enhver dig giver,
som kender dig, vor øjenlyst.
Så stor er ingen nød at finde,
som ikke for din kraft må svinde.

3. Du gør det, at de døve høre,
den blinde får sit syn igen,
den halte friske trin kan gøre,
spedalskhed viger for dig hen,
de døde har du ånd og livet,
og alle arme lindring givet.

4. Har du nu før så vældig øvet
dit herredømmes store magt,
hvi går jeg da så højt bedrøvet?
O Jesus, tag min sjæl i agt,
vis, at du er endnu den samme,
som Satans vælde gør til skamme!

5. Død er min sjæl til alt det gode,
slet intet véd og mindre kan;
o, lad din kraft den skade bode,
giv sådan vilje og forstand,
at jeg det gode træ må være,
som dig utallig frugt kan bære!

6. Jeg fattig er og fuld af plage,
o nåderige Jesus, kom,
og lad mit arme hjerte smage
dit søde evangelium,
at jeg endogså her i live
må derved rig og salig blive!

Ludwig Andreas Gotter 1714. Hans Adolph Brorson 1734.